



ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਏਹ ਪੋਥੀ ਸੁਹਾਵੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਮਹੰਤ

ਪਾਸੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਹਥ ਲਿਖਤ

ਹੈ ਔਰ ਇਸਮੇ 81

ਸਾਖੀਆਂ ਹਨਿ ।

ਦੱਲੋ :

ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ

ਸਿਰਸਾ (ਹਰਿਆਣਾ)

ਸਾਲ : ੨੦੧੦

**!! ੴ !!**

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਜੀਵਾਂ  
ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਸੀ  
ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ  
ਤੋਂ ਚਲ ਕਰ ਸਰਸੇ ਪਹੁੰਚੇ ਔਰ ਏਥੇ ਰਿਲਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ  
ਚਾਲੀਸਾ ਕਟਕੇ, ਪੰਜਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ, ਸੱਚ  
ਦੇ ਰਸਤੇ ਲਾਏ, ਅਪਣੇ ਮੁਰੀਦ ਬਨਾਏ ॥ ਫੇਰ ਏਥੋਂ ਚਲ  
ਕਰ ਕਪਲਮੁਨੀ ਰਿਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਲਾਇਤ  
ਪਹੁੰਚੇ ॥ ਓਸਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਕਰ ਗਏ,  
ਪੁਸ਼ਕਰ ਤੋਂ ਚਲਕਰ ਸੁਹਾਵਾ ਸਾਹਿਬ ਆਏ ॥ ਏਥੇ ਲਖੀ  
ਸ਼ਾਹ ਬਨਜਾਰੇ ਦੇ ਲਖ ਬਲਦ ਜੋ ਲਖੀ ਸ਼ਾਹ ਕੋਲਾਇਤ  
ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਕਰ ਲਿਆਆ ਸੀ, ੩, ੪ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤਿਹਾਏ  
ਸਨ, ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਣੇ ਤੁੰਬੇ ਵਿਚੋਂ ਇਸ  
ਤਲਾ ਵਿਚੋਂ ਪਾਣੀ ਪਿਆਇਆ ਸੀ॥

!! ਐਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਸ ੧੦ ॥

ਸਾਖੀ ਸੁਰੇਵੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ॥

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜੀ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਦੌਲਤਰਾਮ ਨੂੰ ਕਢਿ ਦੀਆ ਥੀ ਸੁਰੇਵੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ॥  
ਗੁਡੀ ਆਇ ਰਹਿਆ ॥ ਜੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਸਾਹੁ ਸਵੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ  
ਆਏ ਹੈਨਿ ॥ ਥਡੇ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨਿ । ਕਰਨਿ ਕਾਰਨ ਹੈਨਿ ॥ ਉਤਾਰੀ ਲੋਕ  
ਹੈਨਿ । ਸੋਭਾ ਸੁਟਕੇ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਆਇਆ ਆਇ ਹਜ਼ੂਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥  
ਹਥ ਜੋੜ ਆਇ ਪੜਾ ਹੋਇਆ । ਤਾ ਬਚਨਿ ਹੋਇਆ ਦੌਲਤਰਾਮ ਤੂੰ ਕਿਸ  
ਮਨੋਰਥ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਕਿਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਘਰਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਤਾ ਹਾਂ ਰਾਜੇ ਕਰਨ  
ਸਿੰਘ ਨੇ ॥ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਿਟ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਚਲ ਘਰਾਂ ਨੂੰ  
ਅਸੀਂ ਚੀ ਆਵਾਗੇ ॥ ਦੌਲਤਰਾਮ ਚੜਿ ਆਇਆ ॥

ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਭਲੇ ਬਰਾਤਿ ਦੀ ਭਾਈ ਹਥ ਜੋੜਿ ਕਰਿ ਖੜੀ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ  
ਕਰੀ ॥ ਬਚਨਿ ਹੋਇਆ ਸਿਖਣੀ ਤੂੰ ਕਿਸ ਮਨੋਰਥ ਆਈ ਹੈ ॥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਵੇ  
ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਮੈਂ ਬੇਟੀ ਮਾਰੀ ਕਾ ਸਰਾਪੁ ਲਗਾ ਹੈ ਜੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਚਖਣੇ ਜੀ ॥ ਮੈਂ  
ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਭੁਟਾਰੀ । ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਜੀ ਕਖਣੇ ਜੀ ॥ ਸਵੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ  
ਚੁਪ ਕਰ ਗਏ ॥ ਸਿਖਣੀ ਪੁਛਿਆ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੇ ਸਵੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਕੇਹੜੀ  
ਟਹਿਲ ਪਰਿ ਦਿਆਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨਿ । ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਘੋੜਿਆ ਕੀ ਟਹਿਲ ਪਰਿ  
ਦਿਆਲ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਲਗੀ ਘੋੜਿਆ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ॥ ਸਵੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ  
ਕੂਚਿ ਕੀਆ ॥ ਦਮਦਮੇ ਤੇ ਕਤਕ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵੀਰਵਾਰ ੧੭੬੩ ਬਿਕ੍ਰਮੀ  
ਅਕਤੂਬਰ ੧੭੦੬ ॥ ਕੇਵਲ, ਭੰਡਾ, ਸਰਸੇ ਮੁਕਾਮ ਕੀਆ । ਪੇਡੇ ਦੇ ਪੇਡੇ  
ਪੇਡੇ ਇਕੁ ਪੰਜਾਏ ਉਪਰ ਚੜ ਗਏ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੇ ਦੇਖੇ ਤਾ  
ਦੁਖਣ ਕਿਥੇ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਬਾਂਹ ਪਸਾਰਕੇ ਕਹਿਆ ਅਗੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੈ ॥ ਇਤਨੇ ਸਵੇ  
ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਦਾ ਧਿਆਨਿ ਘੋੜਿਆ ਬਲਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਦੇਖੇ ਤਾ ਘੋੜਿਆ ਵਿੱਚ  
ਸਿਖਣੀ ਬਿਰਦੀ ਹੈ । ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖੇ ਘੋੜਿਆ ਵੇਚ ਸਿਖਣੀ ਕੈਂ ਨਿ ਬਿਰਦੀ  
ਹੈ । ਭੁਲਾਏ ਭੁਲਾਈਆਇ ਹਜ਼ੂਰ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੀ ਹੋਈ ॥ ਬਚਨਿ ਹੋਇਆ  
ਸਿਖਣੀਏ ਤੂੰ ਕਿਸ ਮਨੋਰਥ ਬਿਰਦੀ ਹੈ ॥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਵੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਮੈਨੂੰ ਬੇਟੀ  
ਮਾਰੀ ਕਾ ਸਰਾਪੁ ਲਗਿਆ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਕਖਣੇ ਜੀ ਸਵੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਚੁਪ  
ਕਰ ਭਾਏ ॥ ਕੋਈ ਕੁ ਇਨ ਬਸੇ ਸ੍ਰਸੇ ਸਰਸੇ ਤੇ ਕੂਚ ਕੀ ਮੁਕਾਮ ਨੌਰਹਿ ਕੀਆ ॥  
ਕੋਈ ਇਨ ਬਸੇ ਨੌਰਹਿ ਤੇ ਕੂਚ ਕੀਆ ਤਾਦਰਾ ਮੁਕਾਮ ਕੀਆ ॥ ਤਾਦਰਾ ਤੇ ਕੂਚ  
ਕੀਆ ॥ ਸੁਰਪੁਰੇ ਸੁਰੇਵੇ ਮੁਕਾਮ ਕੀਆ ॥ ਦੌਲਤਰਾਮ ਚਾਚ ਬੇਟੇ ਲੋਕਰ ਆਣ

ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥ ਤਬ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਦੋਲਤਰਾਮ ਤੇਰੇ ਕੈ ਬੇਟੇ ਹੋਇ ॥  
 ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੰਜ ਬੇਟੇ ਹੋਇ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪੰਜਵਾਂ ਕਹਾਂ ਹੈ । ਜੀ ਦੇਖੇ ਹੀ  
 ਫਿਰਦਾ ਹੋਰਾ ਬਾਉਲਾ ਹੈ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਓਹ ਬਾਵਲਾ ਨਹੀ  
 ਸਿਆਣਾ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਆਇ ਹਥ ਬਠਿ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥  
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਇਸਕਾ ਠਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਸਕਾ ਠਾਉ ਬੁਲਾ ਹੈ ।  
 ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਨਹੀ ਕਹਿਣਾ, ਇਸਨੂੰ ਲਾਲਸਿੰਘ ਕਹਿਣਾ । ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਲਾਲ  
 ਹੈ । ਏਹੋ ਤੇਰੇ ਏਸ ਦੇਹ ਕਾ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਦੋਲਤਰਾਮ ਪੰਜੇ ਬੇਟੇ ਲੋਕਰ ਘਰਾਂ  
 ਨੂੰ ਗਇਆ । ਇਤਨੇ ਤਾਈ ਰੁਪੇ ਕਿਆ ਨੇ ਪਸੰਘ ਬੁਟਿਕੇ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਹਜ਼ੂਰ  
 ਕੀਆ ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਇਆਲਿ ਹੋਏ ॥ ਚੋਰਟ ਸਾਖੀਆ ਕੀ ਪੇਰੀ ਬਖਸੀ  
 ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ॥ ਇਤਨੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਕਾ ਪਿਆਨਿ  
 ਘੋੜਿਆ ਵਲ ਹੋਇ ਗਇਆ । ਏਥਾ ਤਾ ਇਕੁ ਸਿਖਟੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ॥ ਬਚਨ  
 ਹੋਇਆ ਸਿਖੇ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿਚ ਸਿਖਟੀ ॥ ਕੋਟਿ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਬੁਲਾਵੇ ॥ ਬੁਲਾਈ  
 ਆਇ ਹਜ਼ੂਰਿ ਹਥ ਬਠਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਟੀਏ ਤੂੰ ਕਿਸ  
 ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਫਿਰਦੀ ਹੈ । ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬੇਟੀ ਮਾਰੀ ਕਾ ਸਰਾਪ ਲਗਿਆ ਹੈ  
 ਜੀ ॥ ਤੁਸੀਂ ਭ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਜੀ ਬਖਸ਼ੋ ਜੀ ॥ ਚੋਰ ਮੈਂ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਛੁਟਾਂਗੀ ॥  
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਰੁਪ ਕਰ ਗਏ ਰੁਪ ਕਰ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਟੀਏ ਇਸ ਤਲਾਉ  
 ਵਿੱਚ ਬਥ ਜਾਹਿ ॥ ਸੁਧਾ ਕੱਪੜੀ ਸੁਧਾ ਜੋੜੀ ਸਿਖਟੀ ਤਲਾਉ ਵਿੱਚ ਬਥ ਗਈ ॥  
 ਜਾ ਮੁਹਿ ਜਲ ਪੈਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਟੀਏ ਮੁੜ ਆਉ ॥ ਤੇਰਾ  
 ਪਾਪ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਸਿਖਟੀ ਮੁੜ ਆਈ ॥ ਚੋਰ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਾ  
 ਨੂੰ ਸਿਖੇ ਹੋ ਸਿਖਟੀ ਨੂੰ ਸਰਾਪੁ ਲਗੇ ਬੇਟੀ ਮਾਰੀ ਕਾ ॥ ਸੁਧਾ ਕੱਪੜੀ ਸੁਧਾ ਜੋੜੀ  
 ਇਸ ਤਲਾਉ ਵਿੱਚ ਗਤਾ ਮਾਰੇਗਾ । ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਵੇਗਾ । ਉਸਕਾ ਪਾਪ ਦੂਰਿ  
 ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥

ਇਤਨੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਕਮਰਿਕਸਾ ਘੋਲਿਆ ॥ ਛੇ ਉਂਗਲਿਆਂ ਕਾ ਸਪੋਲਿਆ  
 ਨਿਕਲੁਕੇ ਛਹਿ ਪਇਆ ॥ ਸਿਖ ਲਗੇ ਮਾਰਨੇ, ਤਸਕੇ ਜੰਡਿ ਚਿਰ ਬਥ ਗਇਆ ॥  
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਡਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕੀ ਤਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸਿਖੇ  
 ਏਹੁ ਕਾਢੁ ਬੀ ਹਮਲੇ ਪਕੜਿਆ ਧੀ ॥ ਇਸ ਮਾਲਵੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ॥ ਉਸ ਮਾਲਵੇ  
 ਮਾਰੇ ਛੋਡਾਂਗੇ ॥ ਉਸੇਨ ਕੀ ਧਰਤੀ, ਸਾਧੋਂ ਦੇਖੇ ਹੀ ਛੁਟ ਗਇਆ । ਏਹ ਬਚਨ  
 ਹੋਇਆ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੇਦੇਖੇ ਕਿਤੇ ਧਰਮਾ ਧੀ ਹੈ ਸੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਿਖੇ ॥ ਸਿੱਖ ਲਗੇ  
 ਦੇਖਣ ਸਾਧੇ ਦਿਲੇ ਜੰਡਾ ਚਿਰੁ ॥ ਕਿੱਤੇ ਨਜਰ ਠਾ ਆਇਆ ਕਹਿਆ ਸਚੇ  
 ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ, ਕਿਤੇ ਨਜਰ ਨਹੀਂ ਆਉਦਾ ॥ ਤਾਂ ਏਹਿ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਇਕੁ ਸਿਖ  
 ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਇਸ ਜੰਡ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਿ ਤਾਂ ਸਿਖ ਚੜ੍ਹਿ ਗਇਆ ॥ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕੁ ਛੇ  
 ਉਂਗਲਿਆ ਕਾ ਪਿਪੁਲ ਖੜਾ ਹੈ ॥ ਸਿਖੇ ਇਹ ਪਿਪੁਲ ਨਹੀਂ ਇਹੁ ਬੂਮਾ ਹੈ ॥  
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਾ ਰੁਪ ਸਭੇ ਪਿਪੁਲ ਹੋਇ ॥ ਪਰ ਇਸ ਮੈ ਬ੍ਰਮੇ ਦੀ ਜੋਤ ਬਹੁਤੀ ਹੈ । ਕੈਜੇ

ਕਰਕੇ, ਜਿਸੇ ਉਤਾਰ ਤਾਂ ਸਤੀ ਬਿਛਨ ਤਗਵਾਨ ਕੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ॥ ਪਰ ਕਿਲਨ ਉਤਾਰ ਹੁਆ । ਉਸਮੇ ਬਿਛਨੁ ਤਗਵਾਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਬਹੁਤੀ ਥੀ ॥ ਤੇਸੇ ਕਰਕੇ ਇਸਮੇ ਬਰਮੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਬਹੁਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰ ਦੇਹ ਜੰਤ ਬਾਸ ਹੈ । ਪਿਪਲੂ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ॥ ਇਸ ਰਾਸਿ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਲਕਰ ਲੇਵੇਗਾ । ਤਬ ਹਮ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਮੈਰਿ ਆਵੇਂਗੇ । ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਤੇਗ ਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ । ਪਲੀ ਖਲੂ ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਤੇਜ ਬਧੇਗਾ । ਚਾਰ ਖੁੰਟ ਮਹਿ ਹੋਵੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਇਤਨੇ ਦੋਲਤਰਾਮ ਤੇ ਫਤੇ ਦੇਵੇਂ ਤਾਈਆਂ ਆਇ ਹਜ਼ੂਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪਿਆਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਫਤੇ ਤੂੰ ਪਿਆਲਾ ਪੀਉ ॥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ । ਨ ਉਂਦਿ ਫਤੇ ਤੂੰ ਪਿਆਲਾ ਪੀਉ ॥ ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੀਵਦਾ ਮੈਂ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਜਾਵਾਂਗਾ । ਫਿਰ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਦੋਲਤਰਾਮ ਨੂੰ ਦੋਲਤਰਾਮ ਨੇ ਪੀ ਲਿਆ ॥ ਪੀਅ ਕਰਿ ਦੇਵੇਂ ਤਾਈ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗਏ ॥ ਇਤਨੇ ਤਗਵਾਨੀ ਬੁਢੀ ਦੁਹੁ ਕਾ ਗਭਵਾ ਲੈ ਕਰਿ ਆਇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਬੁਢੀ ਦੇ ਗੋਈ ਬਿਚ ਬਾਲਕੀ ਥੀ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਟੀਏ ਦੇਹੁ ਬਾਲਕੀ ਭੇਰੀ ਕਿਆ ਲਗਦੀ ਹੈ । ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਦੇਹੁ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ॥ ਬਚਨ ਹੋਆ ਸਿਖਟੀਏ ਇਸਕੇ ਦੁਹਾਵਾ ਹਮਾਰਾ ਸਿਖੁ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਬਡਾ ਸੁਰਬੀਰ ਹੋਵੇਗਾ । ਅਥੇ ਖੜਾ ਕੋਈ ਰਹਿ ਸਕੇਗਾ ਨਹੀਂ ॥ ਇਤਨੇ ਦੋਲਤਰਾਮ ਫਤੇ ਦੇਵੇਂ ਤਾਈ ਘਰੀ ਪਹੁੰਚੇ ॥ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਦੋਲਤਰਾਮ ਪਿਆਲਾ ਪੀ ਆਇਆ ॥ ਫਤੇ ਪਿਆਲਾ ਕਿਉਂ ਪੀਤਾ ਨਹੀਂ । ਫਤੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਹੁਣ ਪੀ ਆਵਾਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ॥ ਆਹ ਹਜ਼ੂਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੀ ਪਿਆਲਾ ਕੁਛ ਮੈਨੂੰ ਚੀ ਦੇਹੁ ॥ ਪਿਆਲਾ ਤਾਂ ਦੋਲਤਰਾਮ ਪੀ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਤੇਗ ਪਈ ੴ ਤੂੰ ਪੀ ਲੈ ॥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੇਗ ਦੇਉ ॥ ਸੋਟਾ ਸੁਨੇਹਰਾ ਸਾਢਾ ਧੋਇਕੇ ਨੁਗਵਾ ਪਾਇਕੇ ਪਿਆਇ ਦੀਆ ॥ ਪੀ ਕਰ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਇਤਨੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਦਿਆਲ ਹੋਏ ਡਲੇ ਬਹਾੜ ਉਪਰਿ ॥ ਆਇ ਡਲਿਆ ਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਚਲ ਤੂੰ ਦਖਣ ਨੂੰ ਤੇਨੂੰ ਦਖਣ ਦਾ ਰਾਜ ਦਿਆਂਗੇ । ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮੁਲਖ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੇ ਹੀ ਛਡੇ ॥ ਨਾ ਓਇ ਡਲਿਆ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਚਲਿ ਨਹੀਂਗਾ ਮਦ ਗਇਆ ਹੈ ॥ ਦਿਲੀ ਦਾ ਤਖਤ ਸੁੰਨਾ ਪਇਆ ਹੈ । ਤੇਨੂੰ ਉਹ ਵੀ ਦੇਵਾਂਗੇ ॥ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲਿ ॥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਉਂਗਾ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹਾਂ । ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੇ ਹੀ ਛਡੇ ॥ ਨਾ ਓਇ ਡਲਿਆ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ॥ ਜਿਥੇ ਸਾਡਾ ਮੰਜੀ ਦਾ ਰਾਉਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਉਥੇ ਪੀੜੇ ਕਾ ਤੇਨੂੰ ਭੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਰਾਉਂ ॥ ਮੈਂ ਨਾ ਮੁਲਖ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹਾਂ । ਮੈਨੂੰ ਦਿਖੇ ਹੀ ਛਡੇ ॥ ਜਾਇ ਓਇ ਡਲਿਆ ਮੁਲਖ ਬਸਟਾ ਹੀ ਰਹੁਗਾ, ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ । ਇਤਨੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਤਲੋਕ ਸਿੰਘ ਆਇ ਹਥ ਬਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਅਸੀਂ ਨਾਲ ਚਲਾਂਗੇ ਦਖਣ ਨੂੰ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤੇ

ਤਲੇਕ ਸਿੰਘ ਬੁਆਨੂੰ ਇਥੇ ਦਾ ਰਾਜ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ॥

ਇਤਨੇ ਰਾਤਿ ਪੈਜ ਗਈ ॥ ਡਲਾ, ਮਲਾ, ਘਰਬਾਰੀ ਦਰਬਾਰੀ ਤਜ ਗਏ ॥  
ਸਥੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ਦੇਖੇ ਦਰਬਾਰੀ, ਘਰਬਾਰੀ, ਡਲਾ, ਮਲਾ ਭੀ  
ਹੈ ॥ ਇਕ ਮਲੇਕ ਵਕੀਰ ਥੀ ਸੰਗਤ ਸੇਤੀ ॥ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਦੁਬਾਰੀ, ਨਾ  
ਘਰਬਾਰੀ, ਨਾ ਡਲਾ ਨਾ ਮਲਾ ॥ ਜਾਡੇ ਏਕੁ ਅਲਾ ਹੁ ਅਲਾਹਿ

ਇਤਨੇ ਦੌਲਤਰਾਮ ਪੇਸ ਲੇਕਰ ਆਇ ਹਜ਼ੂਰ ਮਦਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ  
ਹੋਇਆ ਦੌਲਤਰਾਮ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਪੇਸ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ॥ ਜਾਓ ਪੰਜ ਪੀੜੀਆ ਤੇਰਾ  
ਰਾਜੁ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਏਹ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਾ ਨੂੰ ਜਾਓ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸੋਦਾ ਲੈ ਆਓ  
ਕੜਾਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦਾ ॥ ਸਭਾ ਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਲੇ ਜਾਵੇ ॥ ਚਾਰ ਆਨੇ  
ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੂੰ ਬਡਿਆਈ ਦੇਂਦੇ ਆਵੇ ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯਾ ਦਾ ਸੋਦਾ ਲੇ ਆਵੇ ॥ ਸਿਖਾਂ  
ਕਹਿਆ ਜੀ ਲੇ ਆਂਦੇ ਹਾਂ ॥ ਜਾਇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ, ਸਾਹੁਕਾਰ ਜਾਨੂੰ  
ਕੜਾਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦਾ ਸੋਦਾ ਪਾਇਦੇ ॥ ਚਾਰ ਆਨੇ ਅਪਨੀ ਬਡਿਆਈ  
ਦੇ ਰਖ ਲੈ ॥ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਪਾਏ ਦਿਨਾਂ ਹਾਂ ॥ ਸੋਹਦਾ ਪਾਇ ਦਿਤਾ,  
ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯਾ ਦਾ ਪਾਇਆ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥ ਚਾਰੇ ਆਨੇ ਅਪਨੀ  
ਬਡਿਆਈ ਦੇ ਰਖ ਲਏ ਹੋਨ ॥ ਸਿਖ ਲੈ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਏ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਿਥੇ  
ਕੇ ਰੁਪਯਾ ਦਾ ਸੋਦਾ ਆਂਦਾ ਹੈ ॥ ਸਿਖਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯਾ ਦਾ ਸੋਦਾ  
ਆਂਦਾ ਹੈ ॥ ਚਾਰ ਆਨੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੂੰ ਬਡਿਆਈ ਦੇ ਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ  
ਹੋਇਆ ਚੋਹਾਂਕਾ ਕਿਉਂ ਆਂਦਾ ਹੈ ॥ ਬੁਲਾਵੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਆਟ  
ਹਜ਼ੂਰ ਖਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪੁਛਿਆ ਸਾਹੁਕਾਰ ਤੈ ਕੇ ਰੁਪਯੇ ਦਾ ਸੋਦਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥  
ਸਾਹੁਕਾਰ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾ ਦਾ ਸੋਦਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥ ਚਾਰ ਆਨੇ ਅਪਨੀ  
ਬਡਿਆਈ ਦੇ ਰਖ ਲਏ ਹੋਨਿ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਚੋਹਾਂ ਕਾ ਕਿਉਂ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥  
ਸਾਹੁਕਾਰ ਰਬ ਜੇਕਰ ਕਰ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਢਰਿ ਪਇਆ ॥ ਤਨਖਾਹਿ ਲਗਾਈ  
ਗਿਆਰਾਂ ਲੁਨੀ ॥ ਸਿਖ ਬਟਾਇਆ ॥ ਕੜਾਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਟਾਇਕੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ  
ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਤੀ ਪੰਜਾਬ ਯਹਤੀ ਕੇ ਜਾਓ ॥ ਅਪਣੇ ਬਾਲਿ ਬਚੇ ਰਿਹੁ ਰਹਿਣਾ ਸਿਖੀ  
ਮੈਂ ਕਾਇਮੁ ਰਹਿਣਾ ॥ ਸਭੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਦਖਵ ਕੇ ਸਿਧਾਏ ॥ ਕਤਕ ਕੇ ਪਿਛਲੇ  
ਪੱਖ ਕਤਕ ਵੱਢੀ ਪੰਜ ਰੁਪਯਾਦਾਰ ੧੬੩ ਬਿਕਰਮੀ ਅਕਟੂਬਰ ੧੭੦੬ ॥ ਥੇਲੇ  
ਤਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਮਨਦਾ ਜੇ ਪਰ੍ਹੇਗਾ ਸੁਣੇਗਾ  
ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਿਕੇ ॥ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ ॥

!! ਸਮਾਪਤ !!



★ ਬਿਨਾਕਾ ਆਫਸੈਟ ਪ੍ਰੈਸ, ਸਿਰਸਾ ☎ 229182